

lauantai 14. maaliskuuta 2015

Viimeisten päivien suuri luopumus ominaista ajallemme

Tässä erinomainen yhteenvetoartikkeli eteläafrikkalaiselta raamatuntutkijalta ja professorilta koskien lopunajan luopumusta maailmassa. Kaikki tähtää antikristillisen uuden maailmanjärjestyksen perustamiseen seurakunnan ylösoton jälkeen, jolloin Saatana antaa kaiken valtansa moniuskonnolliselle väärälle messiaalle, joka esiintyy Raamatun tosi Kristuksen jäljittelijänä ja orjuuttaa ihmiskunnan kumartamaan itseään. Tämä hahmo on Raamatun Antikristus, laittomuuden ihminen, jonka henki vaikuttaa jo tässä ajassa kun kristinuskon perusteita vastaan hyökätään vimmallalla demonien vaikutuksesta, jotka aivopesevät ihmisiä hylkäämään Raamatun Jumalan ja sen sijaan tulemaan oman kohtalonsa herroiksi kannattamaan humanistista agenda. Tämä kaikki on ennustettu Raamatussa, ja sen jakeita siteeraten professori Malan luettelee käynnissä olevia suuntauksia maailmassa, jotka toimivat tulevan pottäjän tukemista varten. Valistavan artikkelin suomensi: Samuel Korhonen

Ajallemme ominaista – viimeisten päivien suuri luopumus

Characteristics of Our Time – the Great Falling Away of the Last Days

Johan Malan, Mossel Bay, South Africa (February 2015)

Raamattu luo valoa suuriin muutoksiin, joita tapahtuu elämän eri aloilla viimeisinä päivinä. Hengelliseltä näkökulmalta evankelisten kristittyjen keskuudessa yhtäältä on valmisteluja mennä taivaallista Ylkää vastaan Hänen salaisessa tulemuksessaan ja sen jälkeen edelleen jakaa Hänen kanssaan Hänen valtakuntansa ilmestyminen (Ilm. 5:9-10; 20:6). Toisaalta suuren hengellisesti petettyjen joukon keskuudessa on hengellisen ja moraalisen luopumuksen prosessi odotettaessa moniuskonnollisen rauhanruhtinaan vastaanottamista, jota Raamattu kuvailee Antikristuksena eli Petona (1. Joh. 2:18; Ilm. 13:1-2). Hän perustaa humanistisen uuden maailmanjärjestyksen (muistuttaen muinaista babylonialaista imperiumia), joka on langenneen ihmisen harkittu pyrkimys hallita itseään ilman Jumalaa ja erityisesti myös vastustaen Jumalan valtakuntaa (Ilm. 13:7).

Näiden valtakuntien kannattajat kummatkin odottavat messiaanisen johtajan ilmestymistä pelastamaan maailma vakavista poliittisista erimielisyyksistä, sotilaallisista yhteenotoista, moraalien laskusta, terveysongelmista ja taloudellisista kriiseistä, mutta heidän käsityksensä siitä, kuka hän on, eroavat suuresti toisistaan. Toinen messias on Jumalan Poika taivaasta, joka hallitsee jumalallisella vallallaan (1. Ts. 1:10; Ilm. 11:15; 19:15), kun taas toinen nousee kansojen merestä hallitsemaan maailmaa Saatanan vallan kautta (Ilm. 13:1-3). Ihmiskunnalla on nyt edessään lopullinen valinta Raamatun tosi Kristuksen ja kaikkien uskontojen väärän kristuksen välillä. Maailman vallitseva mielipide on nopeasti kääntymässä antikristillisen uuden maailmanjärjestyksen puolelle ja tuo suuntaus tekee uskontojen välisen messiaan hyväksymisen päivä päivältä yhä todennäköisemmäksi. Seuraavat suuntauksat maailmassa toimivat tukien tulevaa pottäjää.

Heikkenevä usko

Koska Kristus on ruumiillisesti taivaassa, voimme kokea Hänen läsnäoloaan vain hengellisesti Pyhän Hengen työn kautta. Emme voi nähdä Häntä ja olemme yhdistetyt Häneen vain uskon kautta: **"Mutta usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy"** (Hepr. 11:1). Kun uskomme heikkenee, se vaikuttaa negatiivisesti suhteemme laatuun Herran Jeesuksen kanssa, koska taannumme asemaan, jossa meitä voidaan kuvailla pelkästään vähäuskoisina epäilijöinä (Mt. 14:31). Meidän pitäisi estää sellainen tilanne rakentamalla itseämme pyhimmän uskomme perustukselle (Juuda 20) ja vakuuttavalla tavalla ottaa kantaa kaikkien epäuskoisten ja agnostikkojen edessä dynaamisen uskonsuhteen puolesta Kristuksen kanssa: **"Kilvoittele hyvä uskon kilvoitus, tartu kiinni iankaikkiseen elämään, johon olet kutsuttu ja johon hyvällä tunnustuksella olet tunnustautunut monen todistajan edessä"** (1. Tim. 6:12). Oletko myös sitoutunut **"kilvoittelemaan sen uskon puolesta, joka kertakaikkiaan on pyhille annettu"**? (Juuda 1:3).

On erilaisia indikaattoreita, että terve raamatullinen usko on kaikkialla laskussa. Tämä ilmiö on osa maailmanlaajuista ohjelmaa edistää vääriä uskontoja ja petosta päämääränä pystyttää näyttämö laittomuuden ihmisen ilmestymiselle: **"Mutta Henki sanoo selvästi, että tulevina aikoina moniaat luopuvat uskosta ja noudattavat villitseviä henkiä ja riivaajien oppeja valheenpuhujain ulkokultaisuuden vaikutuksesta, joiden omatunto on poltinraudalla merkitty"** (1. Tim. 4:1-2). Vaikka apostoli selvästi painottaa luopumuksen demonista alkuperää, se ei vähennä luopujien omaa vastuuta luopumisestaan. Heidän oma osuutensa uskon kieltämisessä on ilmeinen päätellen heidän vastaanottavuudestaan tekopyhien valehtelijoiden valheille. Näillä saarnaajilla on poltinraudalla merkitty omatunto, mikä vihjaa siihen tosiasiaan, että he ovat väärin oppien orjia ja näin ollen paholaisen yhteistyökumppaneita.

Luopuminen tapahtuu, kun uskova toimii vastoin omaatuntoaan (Pyhän Hengen valaisema sisäinen vakaumus oikeasta ja väärästä) ja tahallaan asettaa väärän opetuksen totuuden yläpuolelle. Paavali kehotti Timoteusta olemaan altistamasta itseään petokselle ja pysymään uskollisena uskolleen ja hyvälle omalletunnolle, vaikka se aiheuttaa ristiriitaa ja hylkäämistä toisten taholta. Häntä kannustettiin jatkamaan evankeliumin julistamista, jonka Paavali uskoi hänelle, että sen nojalla **"...taistelisit jalon taistelun, säilyttäen uskon ja hyvän omantunnon, jonka eräät ovat hyljänneet ja uskossaan haaksirikkoon joutuneet"** (1. Tim. 1:18-19).

Tänä päivänä on monia, jotka ovat luopuneet uskosta ja haaksirikkoutuneet hengellisesti. He altistuivat Saatanan valheille esimerkiksi kuuntelemalla petollisia opetuksia, joissa Raamatun totuuksia vääristellään ja kiistetään, lukemalla vääriä kirjoja, tai vieraillemalla eksyttäjien nettisivuilla. Näin ollen monet heistä ovat "hyljänneet" oikean uskon ja itse tulleet eksyttäjiksi. Paavali mainitsee esimerkkejä sellaisista vääristä opettajista, jotka kirkkohistorian alkuvaiheissa ovat turmelleet monien uskon kieltämällä toivon kuolleiden ylösnousemuksesta ja väittämällä, että ylösnousemus on jo tapahtunut, siten "kaataen (KJV: overthrowing)" muutamien uskon. (2. Tim. 2:16-18).

Nykyään on tullut aika yleiseksi kiistää kaikki viittaukset ylösnousemukseen kuolleista – mukaanlukien Jeesuksen ylösnousemus. Paavali sanoo: **"Sillä jos kuolleita ei herätetä, ei Kristuskaan ole herätetty. Mutta jos Kristus ei ole herätetty, niin teidän uskonne on turha ja te olette vielä synneissänne. Ja silloinhan Kristuksessa nukkuneetkin olisivat kadotetut"** (1. Kor. 15:16-18). Tämänluontoiset väärät opit johtavat väistämättä uskon turmeltumiseen ja Raamatun uskottavuuden epäilemiseen.

Paholaisella on hyvin selkeä agenda, mitä tulee luopumukseen ja se on tien valmistaminen suuren pettäjän, Antikristuksen, hyväksymiselle, hänen, joka tarjoaa itsensä Kristuksen sijaan maailman kuninkaaksi ja vapahtajaksi. Hengellinen petos on edellytys väärän maailmanopettajan ilmestymiselle. Jeesus varoitti tästä tilanteesta: **"Silloin Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Katsokaa, ettei kukaan teitä eksytä. Sillä monta tulee minun nimessäni sanoen: 'Minä olen Kristus', ja he eksyttävät monta"** (Mt. 24:4-5).

Rakkaus kylmenee

Rakkaus Herraan Jeesukseen vaatii meitä uskollisuuteen Häntä kohtaan, pyhään elämään ja siihen, että olemme juurtuneita ja maadoitettuja Hänen rakkauteensa perustavana moraalisena ja hengellisenä

periaatteena elämässämme. Antikristus on näiden hyveiden täydellinen vastakohta ja synnin, petoksen, rakkaudettomuuden ja kaksinaismoraalin ihminen. Hänen päämääränsä on vahvistaa maailmassa synnin kulttuuri, jonka todistaa se tosiasia, että häntä kuvaillaan ”laittomuuden ihmisenä (KJV: man of sin)” ja ”kadotuksen lapsena (KJV: son of perdition)” (2. Ts. 2:3). Kun Antikristuksen henki toimii voimakkaammin maailmassa lopunaikana, niin synti ja vääräys (laittomuus) tulevat hyväksyttävämmiksi – jopa monissa seurakunnissa, joissa ennen synniksi katsottu käytös sallitaan nyt avoimesti ja sitä häpeilemättä harjoitetaan. Synnin ja epävanhurskauden nopean lisääntymisen seuraus on, että kristityt omaksuvat usein lihallisemman elämäntavan ja siinä prosessissa vieraantuvat seurakunnan Päästä – Jeesuksesta Kristuksesta. Öljymäen puheessaan lopunajasta Jeesus varoittaa tämänluontoisesta luopumisesta: **”Ja sentähden, että laittomuus pääsee valtaan, kylmenee useimpien rakkaus”** (Mt. 24:12). Synti rehoittaa kaikkialla.

Pimeyden valtakunnan nimenomainen tarkoitus on jäytää pois rakkaus, joka uskovilla on Kristukseen, siihen pisteeseen, että he lopulta kääntävät selkänsä Raamatun Jeesukselle ja tulevat väärän Jeesuksen seuraajiksi. Varhaisessa kirkkohistoriassa on erilaisia esimerkkejä vakavasta luopumisesta. Sanomassaan Efeson seurakunnalle Jeesus sanoo: **”Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi. Muista siis, mistä olet langennut, ja tee parannus ja tee niitä ensimmäisiä tekoja; mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi ja työnnän sinun lampunjalkasi pois paikaltaan, ellet tee parannusta”** (Ilm. 2:4). Seurakunta ei korjannut vakavia hengellisiä erheitään ja lopulta turmeltui tilaan, jossa oli pakotettu sulkemaan ovensa.

Kuinka nykyajan kristityt reagoivat, kun vääristyneitä ja puolueellisia näkemyksiä Herrasta Jeesuksesta, Raamatusta ja Pyhästä Hengestä julistetaan heidän seurakunnissaan ja kun uskonnolliset johtajat avoimesti suvaitsevat synnillisiä käytäntöjä? Eivätkö he tiedosta, että se on paholaisen työ, joka on tähdätty täydellisesti tuhoamaan heidän uskonsuhteensa todelliseen Jeesukseen? Paavali kirjoittaa sellaiselle seurakunnalle, joka aloitti hyvin, mutta myöhemmin joutui petoksen uhriksi: **”Sillä minä kiivailen teidän puolestanne Jumalan kiivaudella; minähän olen kihlannut teidät miehelle, yhdelle ainoalle, asettaakseni Kristuksen eteen puhtaan neitsyen. Mutta minä pelkään, että niinkuin käärme kavaluudellaan petti Eevan, niin teidän mielenne ehkä turmeltuu pois vilpittömyydestä ja puhtaudesta, joka teissä on Kristusta kohtaan. Sillä jos joku tulee ja saarnaa jotakin toista Jeesusta kuin sitä, jota me olemme saarnanneet, tai jos te saatte toisen hengen, kuin minkä olette saaneet, tai toisen evankeliumin, kuin minkä olette vastaanottaneet, niin sen te hyvin kärsitte”** (2. Kor. 11:2-4).

Ihmiset, jotka ovat kylmenneet rakkaudessaan, ovat lähteneet väärälle matkalle ja omasta valinnastaan heitä viedään pois hengelliseen erämaahan. Tällä matkalla paholainen tulee heitä vastaan valon enkeliksi naamioituneena, tarjoaa heille monia vapauksia ja sananvapauden mukaanlukien ystävälliset suhteet ei-kristillisiin uskontoihin ja siinä prosessissa tutustuttavat heidät toiseen Jeesukseen, joka edustaa kaikkia uskontoja maan päällä. Hengellisen petoksen tärkein päämäärä on silloin saavutettu.

Toista tulemusta koskevien lupauksen kumoaminen

Olennainen osa väärän messiaan valmisteluja ottaa maailman hallinta ja eksyttää kaikki ihmiset, on kiistää, että oikea Messias laskeutuu taivaasta tempaamaan pois opetuslapsensa maan päältä siten pelastaen heidät lopunajan suuresta ahdistuksesta. Tämä räikeä totuuden hylkääminen on jo tunkeutunut eri kristillisiin seurakuntiin ja selittää toisesta tulemuksista saarnaamisen keskeyttämisen, koska kaikkia lupauksia Kristuksen paluusta pidetään myytteinä ja kuvaannollisena puheena ilman mitään todellista sisältöä. (Korostus suomentajan) Ihmiset, jotka ovat omaksuneet tämän näkemyksen, eivät katso tarpeelliseksi valvoa ja rukoilla ollakseen arvollisia ”pakenemaan” tulevaa ahdistuksen aikaa (Lk. 21:36). Petetyt uskovat, jotka kiistävät Raamatun profetioiden kirjaimellisen toteutumisen, hylkäävät myös kuvitteluna uskovien ”tempaamisen pois” (kr. *harpazo*) jakeissa 1. Ts. 4:16-17, koska se häiritsee heidän suunnitelmiaan perustaa maanpäällinen valtakunta, jossa he itse ovat hallitsijoita.

Koko ei-kristillisen maailman mukaan, kuten myös liberaaliteologien, jotka ovat hyljänneet raamatullisen tulevaisuuden odotuksen, ei ole mitään konkreettisia syitä, miksi meidän pitäisi **”odottaa taivaista hänen Poikaansa, jonka hän on herättänyt kuolleista, Jeesusta, joka pelastaa meidät tulevasta**

vihasta” (1. Ts. 1:10). Raamatunkriitikot ovat hyljänneet kaikki lupaukset em. jakeessa, nimittäin, että on taivas, että Jumalalla on Poika, joka herätettiin kuolleista ja nousi taivaaseen ja että Hän palaa sieltä pelastamaan meidät ahdistuksen ajan vihasta ja jumalallisista tuomioista. Epäilijät myös kiistävät jyrkästi, että ihmiskunta on menossa tuomioiden aikaan ja tilintekoon Jumalalle. He katsovat paremmaksi julistaa valtakunnan perustamista maan päälle ja edistää petollista väitettä, että ihminen voi positiivisesti muuttaa oman kohtalonsa voittamalla ja poistamalla kaiken pahan maailmasta; näin ollen he eivät odota Vapahtajaa taivaasta vapauttamaan heitä. Tämä näkemys on jo juurtunut siinä määrin, että yhä useammat ihmiset eri tahoilta pilkkaavat evankelisia uskovia, jotka odottavat Kristuksen toista tulemusta.

Valitettavasti on myös monia kristittyjä, jotka kyllä tunnistavat raamatullisen eskatologian tiettyjä puolia, mutta eivät kaikkia. Jotkut heistä uskovat ahdistuksen ajan todellisuuteen Antikristuksen hallitessa, kuten myös jumalalliseen väliintuloon ahdistuksen lopussa Kristuksen julkisen ilmestymisen aikaan, mutta jyrkästi kiistävät tempauksen ennen vihaa (pre-tribulation rapture). Tekemällä näin he siirtävät uskovien huomion pois Herrasta Jeesuksesta ja kiinnittävät sen tulevaan ahdistuksen aikaan ja Antikristukseen.

Sellaisille ihmisille eloonjäämisstrategioiden laatimisesta näinä koettelevina aikoina tulee heidän tärkein huolenaiheensa, samalla kun Kristuksen pikaisen paluun iloinen odottaminen morsiusseurakunnalleen luokitellaan ”myöhemmäksi tapahtumaksi” ja siten menetetään sen välitön merkitys. Tämänluontoinen epäraamatullinen opetus kristittyjen taholta sopii vihollisen petollisiin näkemyksiin, koska se riistää kristityiltä ankkurin Kristuksen ilmestymisestä pelastamaan heidät lähestyvistä tuomioista. Tätä näkemystä julistavat ihmiset tekevät enemmän vahinkoa kuin hyvää, koska he osittain tukevat agnostista kieltämisen teologiaa.

Raamatun epäilemistä

Eri kristillisten kirkkojen sisäpiireistä ja niiden teologisista seminaareista käsin käydään laajenevaa kampanjaa Raamattua vastaan autenttisena ja innoitettuna Jumalan Sanana. Ei vain Raamatun jumalallista alkuperää kyseenalaisteta, vaan myös evankelikaalisten oppien oikeellisuus ja sovellettavuus – mukaanlukien oppi toisesta tuleuksesta. Paavali vahvistaa yksikäsitteisesti Raamatun totuuden Jumalan Sanana, välttämättömyyden ottaa vaari sen opetuksista, Herran Jeesuksen jumaluuden, Hänen asemansa tuomarina, kuten myös kristittyjen velvollisuuden jatkaa näiden totuuksien julistamista, vaikka nykyajan agnostikot voivat syrjiä ja sortaa heitä. Meidän pitäisi noudattaa, mitä Herra on meille opettanut ja suojautua luopioiden vääriltä opetuksilta:

”Jokainen kirjoitus, joka on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta, on myös hyödyllinen opetuksiksi, nuhteeksi, ojennukseksi, kasvatukseksi vanhurskaudessa, että Jumalan ihminen olisi täydellinen, kaikkiin hyviin tekoihin valmistunut. Minä vannotan sinua Jumalan ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka on tuomitseva eläviä ja kuolleita, sekä hänen ilmestymisensä että hänen valtakuntansa kautta: saarnaa sanaa, astu esiin sopivalla ja sopimattomalla ajalla, nuhtele, varoita, kehoita, kaikella pitkämielisyydellä ja opetuksella. Sillä aika tulee, jolloin he eivät kärsi tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan korvasyyhyensä haalivat itselleen opettajia ja kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät taruihin. Mutta ole sinä raitis kaikessa, kärsi vaivaa, tee evankelistan työ, toimita virkasi täydellisesti” (2. Tim. 3:16–4:5).

Useiden näkyvien ”kristillisten johtajien” tuhoisa kampanja Raamattua vastaan autenttisena Jumalan Sanana sai aikaan sen, että Raamattu kiinnostaa ulkopuolista maailmaa vähemmän kuin koskaan. Kristilliset perustuslait ja valtion tukema kristillinen koulutus ovat harvinaisia ilmiöitä maailmalla. Tämän vuoksi langennut ihminen on mennyt enemmän äärimmäisyyksiin pitäessään itseään oman kohtalonsa ainoana mestarina. Tämä kehitys on edelleen avannut tien kohti humanistisen ja antikristillisen uuden maailmanjärjestyksen perustamista, jota Saatana ja hänen valtakuntansa tulevat käyttämään julistaakseen sodan oikeaa Kristusta vastaan, kun Hän palaa maan päälle ahdistuksen ajan jälkeen tuomitsemaan vihollisensa ja ennallistamaan Daavidin valtaistuimen Jerusalemissa.

Tieteellinen maailmankuva

Käynnissä on lisääntynyt Raamatun hylkääminen kristillisten arvojen pohjana, kun moderni ihminen omaksuu tieteellisen maailmankuvan. Tämän kognitiivisen (tiedollinen) suuntautumisen mukaan Raamattua pidetään mytologisena ja primitiivisenä, koska totuutena hyväksytään vain ilmiöt, jotka voidaan tieteellisesti todistaa. Näin ollen kaikki, mikä on yliluonnollista ja siten tieteellisen tutkimuksen ulkopuolella, luokitellaan toiveajatteluksi ja fiktioksi – siihen kuuluu Jumalan olemassaolo, taivas ja helvetti, Raamatun luomiskertomus, Jeesuksen neitseellinen syntymä, Hänen ristiinnaulitsemisensa sovituservo, Hänen ylösnousemuksensa, taivaaseen astumisensa ja toinen tulemuksensa, kaikkien kuolleiden luvattu herättäminen, iankaikkinen elämä ja uusien taivaiden ja uuden maan luominen. Raamatullinen moraalitieteeseen nähden vanhentuneena ja uhkaavina sääntöinä, jotka eivät sovellu moderneihin yhteiskuntiin. Tiede kiistää myös pimeyden vastustavan valtakunnan olemassaolon Saatanan ja hänen langenneiden enkeliensä (demonien) valvonnassa ja pitää lausuntoja näistä ilmiöistä vertauskuvina ja viittauksina primitiiviseen taikauskoon.

Mitä enemmän on kirkkoja/seurakuntia, jotka antavat täyden tunnustuksensa tieteelliselle maailmankuvalle tajuamatta sen täydellistä kyvyttömyyttä tunnistaa ja verifioida yliluonnollisia ilmiöitä, sitä useammat niistä tulevat hengellisesti köyhtyneiksi uhraamalla uskonsa ihmisen kehittämisen rationaalisen ajattelun hyväksi kaikkine rajoituksineen ja varsinkin uskonkäsitysten ja käytäntöjen arvioimisen alalla. Ihminen ja hänen luonnolliset kykynsä korotetaan ylivertaiseen asemaan ja siten ihminen tulee omaksi jumalukseksi. Ei ihme, että humanistinen johtaja, jolla on epätavalliset kyvyt ja karisma, hyväksytään maailman johtajana. Juuri tällä alueella paholainen hyödyntää modernin ihmisen sinisilmäisyyttä synkässä päämäärässä ihmiskunnan orjuuttamiseksi kontrolloidakseen ihmiselämän jokaista puolta.

Kun usko oikeaan Jumalaan on kaikkialla häviämisen partaalla ja lisäksi myös usko näkymättömän maailman hengellisiin realiteetteihin, niin langennut ihminen ottaa täyden määräysvallan omaan elämäänsä. Ahdistuksenajan lopussa on vain hyvin harvoja, jotka vielä uskovat oikeaan Jeesukseen ja palvelevat Häntä ja se on syy, miksi Hän sanoi: **”Kuitenkin, kun Ihmisen Poika tulee, löytäneekö hän uskoa maan päältä?”** (Lk. 18:8).

Väärän rauhan tavoittelemisen

Kristuksen tarjoama rauha eroaa radikaalisti maailman tavoittelemasta. Hän sanoi: **”Rauhan minä jätän teille: minun rauhani - sen minä annan teille. En minä anna teille, niinkuin maailma antaa”** (Joh. 14:27). Uuden Testamentin aikoina ihmiset tervehtivät toisiaan yleisesti sanoen: ”Rauhaa (hepr. Shalom)”. Kuolemansa kautta Jeesus antoi opetuslapsilleen syntien anteeksiantamuksen rauhan perinnön ja siksi he nauttivat Jumalan rauhasta, joka käy yli ymmärryksen (Room. 5:1; Fil. 4:7). Maailma ei mitenkään voi tarjota ihmisille tällaista sisäistä rauhaa.

Rauha, jonka Herra Jeesus lupaa, ei kuitenkaan rajoitu hengelliseen rauhaan sydämessä, koska Hän eräänä päivänä palaa perustamaan myös fyysisen rauhan valtakunnan maan päälle: **”Herraus on oleva suuri ja rauha loppumaton Daavidin valtaistuimella ja hänen valtakunnallansa”** (Jes. 9:7). Rauha vallitsee kaikkialla maan päällä; **”Niin he takovat miekkansa vantaiksi ja keihäänsä vesureiksi; kansa ei nosta miekkaa kansaa vastaan, eivätkä he enää opettele sotimaan”** (Jes. 2:4). Enää ei tarvita sotilaskoulutusta, koska kaikki elävät yhdessä rauhallisesti. Messias itse on rauhan henkilöitymä ja ylläpitäjä maan päällä (Miika 5:5; vrt. Hoosea 2:18).

Maailma yrittää kaikkensa jäljitellessään Kristuksen rauhaa, mutta turhaan. He eivät voi tarjota kenellekään pelastusta synnistä ja sydämen rauhaa, eivätkä voi tuoda kestävästä rauhaa jakautuneille ja vihamielisille kansoille. He yrittävät perustaa rauhan maan päälle, mutta heidän suunnitelmansa perustuvat kompromissiin, suostutteluun, lupauksiin talousavusta ja usein myös pelotteluun ja sotilaallisiin uhkiin. He voivat korkeintaan saavuttaa väärän rauhan, joka ei ole kestävä ja aito, mutta siitä huolimatta he näkevät sen viimeisenä keinona, koska ovat hyljänneet sen rauhan, jonka vain Kristus voi antaa. He **”puhuvat lähimmäisilleen rauhan puheita, vaikka heidän sydämessään on pahuus”** (Ps. 28:3).

Väärä vapahtaja

Johtuen Raamatun Jumalan hylkäämisestä maailma on väistämättä menossa kohti liittoa ”tämän ajan jumalan” kanssa, eli Saatanan, joka sokaisee ihmisten mielet, etteivät he ymmärtäisi eivätkä vastaanottaisi Kristuksen evankeliumia (2. Kor. 4:4). Jatkuvassa sodassaan Kristusta vastaan Saatana tarjoaa maailmalle vaihtoehdon, moniuskonnollisen messiaan, joka perustaa väärän yhteyden ja veljeyden maan päällä. Ihmiskunta on riemuissaan, kun tämä yhteys toteutuu ja kaikki kansat palvelevat ja kumartavat vastalöydettyä johtajaansa: **”Ja koko maa seurasi ihmetellen petoa ... ja kumarsivat petoa sanoen: Kuka on pedon vertainen, ja kuka voi sotia sitä vastaan? ... ja sen valtaan annettiin kaikki sukukunnat ja kansat ja kielet ja kansanheimot”** (Ilm. 13:3-4, 7).

Tämä väärä vapahtaja tulee aluksi rauhanruhtinaan valeasussa ratsastaen valkoisella hevosella (Ilm. 6:2), mutta kun hän myöhemmin jälleenrakennetussa Jerusalemin temppelissä julistaa olevansa Jumala, hän määrää välittömästi teloitettaviksi kaikki, jotka kieltäytyvät kumartamasta häntä hänen uudessa ominaisuudessaan omaehtoisena Jumalana (Ilm. 13:15). Tämä pettymys tapahtuu vasta seitsenvuotisen ahdistuksen ajan puolivälissä, mikä merkitsee, että petoksen ja valheen kautta väärä messias onnistuu voittamaan monien kannatuksen ensimmäisten 3½ vuoden aikana ilmestymisestään. Daniel sanoo Antikristuksesta: **”Ja heidän valtansa lopulla, kun luopiot ovat täyttäneet syntiensä mitan, nousee kuningas, kasvoilta röyhkeä ja juonissa taitava ja väkevä on hänen voimansa ... Ja hänen oveluutensa tähden onnistuu petos hänen kädessään. Hän hautoo suuria sydämessään”** (Dan. 8:23-25).

Suuri järkytys

Ennennäkemätön järkytys uuden ajan historiassa iskee ihmiskuntaan, kun seurakuntadispensaatio päättyy ja kätketyt Jumalan ja Saatanan valtakunnat äkkiä paljastuvat. Ensimmäinen näistä dramaattisista tapahtumista on Kristuksen todellisen seurakunnan tempaaminen pois (1. Ts. 4:16-17). Evankelisille Raamattuun uskoville kristityille usko muuttuu näkemiseksi, kun he kohtaavat Jeesuksen ja seuraavat Häntä taivaaseen (Joh. 14:2-3). Heidän paikkansa maan päällä on yhtäkkiä tyhjä, mutta tätä tilannetta Saatana hyödyntää paljastamaan valtakuntansa kuninkaan ja väärän kristuksen (Antikristus) maailmalle.

Tempauksen järkytyksellä tulee olemaan useita kauaskantoisia seurauksia. Murenevat vakaumukset koskien Jumalan ja Hänen taivaallisen valtakuntansa olemassaoloa arvioidaan nopeasti ja radikaalisti uudelleen. Jäljelle jääneille taivasten valtakunta edelleen on piilossa silmiltä ja ihmisten on sitouduttava suhteeseen Kristuksen kanssa uskon kautta. He kohtaavat kuitenkin äärimmäistä vihamielisyyttä, kun pimeyden valtakunta tarjoaa maailmalle hyvin suosittun, mutta väärän kristuksen, joka tekee liiton kaikkien kansojen ja uskonnollisten ryhmien kanssa – mukaanlukien Israel ja kristikunnan petetty osa. Vain pieni ryhmä ahdistuksenajan uusia kääntyneitä, jotka seuraavat todellista Kristusta, tietävät, että tämä uusi johtaja on väärä. He pystyvät kyllä vastustamaan häntä ja voittamaan hänet hengellisesti Kristuksen nimessä, mutta marttyyrikuolema on Antikristuksen ja hänen globaalin hallituksensa hylkäämisen seuraus (Ilm. 6:9-11; 12:11). Kun oppositio uhkaa Antikristuksen suosittua johtoa ahdistuksenajan puolivälissä, hän perustaa sotilasdiktatuurin, joka määrätietoisesti hoitelee hänen vastustajansa kaikkialla maailmassa (Dan. 11:44). Sitten hän näyttää todelliset värinsä ja lyhyen 42 kuukauden jakson aikana alistaa koko maailman Saatanan täysin paljastetun maanpäällisen valtakunnan tuhoisalle luonteelle.

Petos loppuu

Nykyinen lisääntyneen petoksen prosessi loppuu vasta, kun Kristus palaa maan päälle seitsenvuotisen ahdistuksenajan lopussa tuhoamaan Antikristuksen ja hänen kannattajansa (Ilm. 19:19-21). Silloin Israelin jäännös ja kaikki kansat tunnustavat syntinsä suurella surulla ja tulevat sovintoon Jeesuksen Kristuksen kanssa, joka on maailman ainoa tosi Vapahtaja ja Kuningas (Sak. 12:10-14; Mt. 24:29-30; Apt. 15:16-17). Kristuksen toinen tulemus lopettaa kaikki väärät uskonnot ja epäjumalanpalveluksen: **”Sinä päivänä on Daavidin suvulla ja Jerusalemin asukkailla oleva avoin lähde syntiä ja**

saastaisuutta vastaan. Ja sinä päivänä, sanoo Herra Sebaot, minä hävitän epäjumalain nimet maasta, eikä niitä enää muisteta” (Sak. 13:1-2).

Samanlainen hengellinen herääminen ja sovinto Jumalan kanssa tapahtuu myös kaikkien kansakuntien jäsenten keskuudessa, jotka selviävät ahdistuksesta. He tulevat säännöllisesti Jerusalemiin, jossa on Messiaan valtaistuimella, viettämään uskonnollisia juhlia Hänen nimensä kunniaksi: **”Mutta kaikki niiden pakanakansain tähteet, jotka ovat hyökänneet Jerusalemiä vastaan, käyvät vuosi vuodelta sinne ylös kumartaen rukoilemaan kuningasta, Herraa Sebaotia, ja viettämään lehtimajanjuhlaa” (Sak. 14:16).** Se on muuttuneiden sydänten vaikuttamaa todellista antautuneisuutta: **”Siihen aikaan sanotaan Jerusalemiä Herran valtaistuimeksi, ja kaikki kansat kokoontuvat sinne, Jerusalemiin, Herran nimen tähden eivätkä enää vaella pahan sydämensä paatumuksessa” (Jer. 3:17).**

Jerusalem on oleva maailman poliittinen ja uskonnollinen pääkaupunki, jossa Herra Jeesus hallitsee Daavidin valtaistuimelta. Kaikki kunnioittavat ja palvelevat häntä, samalla kun hengellisesti uudistunut Israelin kansa on kaikkien kansakuntien suuresti arvostama: **”Näin sanoo Herra Sebaot: Vielä tulee kansoja, monien kaupunkien asukkaita ja toisen asukkaat menevät toiseen ja sanovat: 'Lähtekäämme, käykäämme etsimään Herran mielisuosiota, etsimään Herraa Sebaotia'. - 'Minäkin lähden.' Ja monet kansat, väkevät pakanakansat, tulevat Jerusalemiin etsimään Herraa Sebaotia, etsimään Herran mielisuosiota. Näin sanoo Herra Sebaot: Niinä päivinä tarttuu kymmenen miestä kaikista pakanakansain kielistä, tarttuu Juudan miestä liepeeseen sanoen: 'Me tahdomme käydä teidän kanssanne, sillä me olemme kuulleet, että Jumala on teidän kanssanne'” (Sak. 8:20-23).**

Herra on luvannut myös Jesajan kautta: **”Ei missään minun pyhällä vuorellani tehdä pahaa eikä vahinkoa, sillä maa on täynnä Herran tuntemusta, niinkuin vedet peittävät meren” (Jes. 11:9).** Tulevan Jumalan maanpäällisen paljastetun valtakunnan aikana pelastettu Israel on oleva erityinen todistaja Messiaasta evankelioimaan tulevia sukupolvia kansojen keskuudessa: **”Tulevina aikoina juurtuu Jaakob, Israel kukkii ja kukoistaa ja täyttää maanpiirin hedelmällensä” (Jes. 27:6).**

Olemme kuitenkin vielä seurakuntadispensaatioissa, jossa olemme hengellisesti alistettuja vaikutuksille sekä Jumalan että Saatanan valtakunnasta. Kristittyinä olemme sodassa pahaa vastaan ja siksi meidän on pukeuduttava Jumalan koko sota-asuun voidaksemme vastustaa perkeleen kavalia juonia (Ef. 6:10-12). Tämän dispensaation aikana kaikkien ihmisten enemmistö maan päällä on synnin lavealla tiellä ja siten vihamielinen Kristuksen todellista seurakuntaa kohtaan ja myös Israelia, Jumalan kansaa, kohtaan. Se on syy, miksi kaikki kansat kokoontuvat Israelia vastaan tulevan ahdistuksen aikana, kun Jumala käy tuomiolle heidän kanssaan johtuen heidän juutalaisvastaisista ja antikristillisistä uskomuksistaan ja teoistaan (Sak. 12:2-3; 14:2-3, 12-13; Joel 3:1-2). Armeijoiden lähettäminen Lähi-itään on seuraus Antikristuksen tehokkaasta petoksesta. Hän saa apua petoshengiltä, jotka perkele lähettää edelleen yllyttämään kaikkia kansoja Israelia vastaan, kristinuskoa vastaan ja myös taivaasta tulevaa Messiaasta vastaan (Ilm. 16:13-14).

Kun todellinen seurakunta Pyhän Hengen temppeleinä on poistettu maan päältä tempauksen kautta, niin Antikristus paljastetaan (2. Ts. 2:7-12). Sen jälkeen petos ja Antikristuksen hylkäävien uusien uskovien vaino alkaa pian ja aiheuttaa suuren ahdistuksen (Mt. 24:21). Tämän pettäjän ja hänen väärien opetustensa suhteen ei ole tinkimisvaraa; siksi jokaisella ihmisellä maan päällä on velvollisuus päättää, mihin valtakuntaan haluaa kuulua. Tämä päätös ratkaisee itsekunkin iankaikkisen kohtalon.

Läheittänyt Olli-R klo [1.00](#)

1 kommentti:

1.

Anonyymi[14. maaliskuuta 2015 10.51](#)

tosii hyvä artikkeli tästä ajasta ja siinä olevasta petkutuksesta, hyvin paljon myös toivoa antavaa tekstiä. Toivottavasti mahdollisimman moni lukee tämän, varsinkin luterilaisille paljon opittavaa!!

-Markku

[VastaaPoista](#)